

INTEGRAL FAN, MURAKKAB FIZIKA VA PSI FIZIKASI

Ergashova Dilnoza Asqarali qizi

Namangan viloyati Kosonsoy tumani 1-son kasb hunar maktabi

Annotatsiya: Maqolada kvant superpozitsiyasi bilan tizimli ravishda mos keladigan sub'ektiv-ob'ektiv (qisqartirilgan CO) dualizm holatidagi voqelikni o'rganishning ba'zi muammolari ko'rib chiqiladi. Birgalikda dualizm g'oyasi shakllantirildi, psi fizikasida eksperimental tekshirish muammozi o'rganildi.

Kalit so'zlar: integral fan, post-fan, psixofizika, murakkab fizika, kvant mexanikasining psi talqini, ong.

Ba'zi fiziklarning fikriga ko'ra, u erda kuzatuvchini hisobga olmaganda, dunyoning to'liq rasmini yaratish mumkin. Men shuni ko'rsatishga harakat qilamanki, to'liq fizika murakkab va nafaqat materiya fizikasini o'z ichiga oladi, balki xayoliy tarkibiy qismga ega: psi fizikasi (psixofizika), u nafaqat ong aqliy va jismoniy hodisalarini qanday o'lchaydi (o'rganadi, hisoblab chiqadi), balki ular bilan o'zaro ta'sir qiladi. Va keyin psi komponenti "yagona maydon nazariyasi" formulalariga kiritilishi kerak, agar, albatta, fizika fani materiya harakatining boshqa shakllariga kengaytirilsa. Bunday kengayish fizikaga zid emas, chunki biz bilganimizdek, har qanday hodisani jismoniy/axborot o'zaro ta'siri sifatida talqin qilish mumkin. Shu bilan birga, agar bu qadam bajarilmasa, unda siz uning cheklanganligini tan olishingiz va boshqa turdag'i bilimlar oldida to'xtashingiz kerak va "murakkab fizika" tushunchasi o'rniga integral fan haqida gapiring. Ushbu variantlarning har biri qonuniydir, parallel ravishda birga yashashga imkon beradi va tanlov tadqiqotchilarning o'zlari uchun qoladi.

Shunday qilib, biz materiya va ong tabiatini birlashtirgan integral bilimlarni yaratishga yondashuvni aniqlashga harakat qilamiz. Shu bilan birga, men ko'p jihatdan "kvant mexanikasining psi-talqini" maqolasiga tayanaman [A. kundin, 2015], bu maqoladan oldin g'oyaviy ravishda.

1. Dastlabki (mutlaq) modda, ongga ega yoki yo'qligidan qat'i nazar, o'z qismlari o'rtasida ta'sir qilish-aks ettirish orqali uning xususiyatlari/informatsionligining namoyon bo'lish/ anqlik darajasini (bu mavjudlik jarayonining mohiyati) oshiradi. Ta'sir-aks ettirish materianing ham, har qanday ongning ham asosiy xususiyatidir. Ushbu ma'noda jismoniy aks ettirish va aqliy idrok o'rtasidagi farq faqat shunday bo'lib, bu mutlaq moddaning o'zini namoyon qilish mexanizmining murakkabligiga bog'liq. Shuning uchun biz mutlaq substansiya haqida mavjud bo'lish jarayonida aks ettirish qobiliyatini namoyon etadigan narsa sifatida gapirishimiz mumkin-ongsizlikdan ongli holatlarga qadar ta'sir qilish. Ushbu diapazondagi xabardorlik o'lchovi substansiya tuzilishining murakkabligi o'zgarishining o'xshash xususiyatiga qarab diskret yoki doimiy ravishda oshishi/kamayishi mumkin. Ongsiz materiya va ongli tirik materiya o'rtasida mutlaq bo'shliq yo'q. Darhaqiqat, ong (sezgi qobiliyatiga

ega bo'lgan sub'ekt, ya'ni) boshlanadigan kimyoviy tuzilmani aniq belgilash mumkin emas. tirik mavjudot) allaqachon mavjud va evolyutsion jihatdan sodda shakllarda hali mavjud emas. Masalan, hujayra fizik-kimyoviy avtomatmi yoki tirik narsami? Va virus, plazmoid yoki aminokislota?

Agar biz ongsiz ravishda mavjudlikning ongli shakllariga-mutlaq moddaning potentsialini ro'yobga chiqarishga qadar namoyon bo'lishning yagona yo'lagi bilan shug'ullanayotgan bo'lsak, unda ushbu koridorni talqin qilishning uchta pozitsiyasining ekvivalentligini tan olish kerak:

a) mutlaq modda turli darajadagi tashkilotga ega bo'lgan modda sifatida mavjud bo'lib, ma'lumot va ong faqat u tomonidan namoyon bo'ladigan, mustaqil ravishda mavjud bo'limgan fazilatlardir. Axborot va ongning mavjudligi xayoliy, faqat murakkab tarkibiy materiya (modda+maydon) tomonidan yaratilgan kontseptual tizimning elementlari sifatida.

b) mutlaq faqat virtual olam shaklida o'zini namoyon qiladigan turli darajadagi tashkilotga ega bo'lgan ongning moddasi sifatida mavjud. Biz materiya deb ataydigan narsa aks ettirish-o'zini turli qismlari bilan o'lchashni amalga oshirganligi sababli, uni avtomatik kuzatuvchi sifatida ko'rish mumkin: behush idrok. Va o'z ongiga ega bo'lgan idrok markazi uchun vaqtincha, virtual vosita yordamida-virtual dunyoga joylashtirilgan, vaqt o'tishi bilan ushbu o'tkazgichga qaraganda ancha barqaror bo'lgan va qurilish qonunlariga bo'ysungan holda, ob'ektiv materiya mavjudligining ta'siri paydo bo'ladi. Ushbu ta'sir virtual dunyo voqealarini boshqarish qobiliyatining ong-konstruktur pozitsiyalari (avtomatik ravishda ongli qurilishgacha bo'lgan diapazonda harakat qilish) va ichki ongning qarama-qarshi tomonida paydo bo'ladi, chunki ikkinchisi o'z tashuvchisining rivojlanishi bilan bog'liq. Ushbu tushunchada axborot va materiya xayoliy, ammo idrokning ta'kidlangan pozitsiyasiga nisbatan haqiqiyidir. Vaqtinchalik ongning virtual dunyosiga fundamental ong tomonidan "investitsiya" atamasini o'z-o'zini anglash va o'zini o'zi boshqarishning yangi tizimi sifatida ko'rib chiqilgan o'z-o'zini anglashning asosiy pozitsiyasini yaratish deb tushuntirish mumkin. Bizning orzularimiz/translarimiz bu pozitsiyani namoyish etadi, chunki odam o'z ongini yaratgan virtual dunyoning a'zosi bo'ladi.

Mutlaq modda o'ziga nisbatan o'zini namoyon qilishidan kelib chiqadiki, asosiy ta'sirning mohiyati-o'zini aks ettirish-bu bir xil qismlarning rezonansi \ u003d bir xil transformatsiya \ u003d tавtologik ta'rif \ u003d o'z-o'zini anglash. Bundan kelib chiqadiki, elementar materiya va asosiy idrok asl moddani o'ziga yopish orqali paydo bo'ladi, bu o'z-o'zini qo'llash deb talqin qilinishi mumkin. Mutlaq moddaning tuzilishi noaniqlik/ko'rinaslik bo'lganligi sababli, uning tashkil etilishi tarkibiy jihatdan kvant superpozitsiyasiga teng holatda bo'ladi. O'zaro ta'sir qiluvchi o'z-o'zini qo'llash tizimining eng oddiy tashkil etilishi o'ta murakkab, shu jumladan ular orasidagi butun diapazon bilan birga qadoqlangan va shuning uchun ongsiz (jonsiz materiya ma'nosida) va ongli (idrok etish ma'nosida), tirik holatlar asl modda darajasida farqlanmasligi kerak. Bu shuni anglatadiki, unda ong va materianing potentsial

olamlari bir-biriga to'g'ri keladi. Ajratish keyinchalik, potentsialning haqiqiy mavjudlik shakliga kamayishi (qismlarning o'zaro ta'siri) jarayonida sodir bo'ladi. Biz idrok deganda mutlaq maydonni o'zida aks ettiruvchi (yopadigan, qo'shadigan) operatorni uning birligini saqlab qolish bilan tushunamiz, ya'ni hamma narsa hamma narsada aks etadi, hissiyot deb ataladigan o'z-o'zini aks ettiradi. A jismoniy aks ettirish tobora to'liq bo'lmanan va rasmiy aks ettirishga aylanib borayotgan cheksiz sonli ikkilamchi idroklarning natijasi sifatida paydo bo'ladi, chunki ular materiyaning o'zaro ta'sir qiluvchi shakllari darajasida yopilib, asl holati bilan haqiqiy yaxlitligini yo'qotadi. Biz mazmunli idrokdan rasmiy aks ettirishgacha bo'lgan diapazonni olamiz. Ushbu printsiplar o'rtasidagi munosabatlar kvant-to'lqin dualizmini yaxshi namoyish etadi: moddiy shakl ichida to'lqinlar to'plami mavjud va tashqi tomonidan to'lqin maydoni va bularning barchasi vakuum maydoniga botiriladi. Idrok jismoniy aks ettirishdan farq qiladi, chunki u ongni shakllantirishga qodir (sezgi tizimining meta-darajasining umumiyligi ta'siri va u bilan ishlaydigan operatsion qobiq) to'liqroq (ongsiz materiya uchun mumkin bo'lmanan hodisalarни amalga oshirish orqali) va shu bilan birga maqsadga muvofiq (filtrlash orqali mujassamlangan haqiqatlar sonini minimallashtirish) dastlabki moddaning potentsialini namoyon qilish, chunki faqatgina ong potentsial yo'l qo'yiladigan, ammo tabiiy ravishda avtomatik ravishda amalga oshirilmaydigan hodisalarни keltirib chiqarishi mumkin.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Гудмен Н. Способы создания миров. М.: Идея-пресс-Праксис, 2001. Гейзенберг Вернер. Часть и целое (беседы вокруг атомной физики). М.:
2. Эдиториал УРСС, 2004. Гроф С., Хэлифакс Д. Психоделическая терапия умирающих. Институт научной
3. информации по общественным наукам РАН, 1995. — С. 76. — 301 с. Ирхин В.Ю. Кацнельсон М.И. Крылья Феникса. Екатеринбург: Издательство
4. Уральского университета, 2004. Кундин А.В. Пси-интерпретация квантовой механики, МФКО, Журнал "Philosophy & Cosmology", т 14, 2015